

да браня, ако искаме, Хуса цѣла година противъ сѣко насиліе, да, даже противъ насиліе то на два та краліе! А колко повече щятъ могатъ да сторять това други тѣ, които сж по-силни и имятъ по-ѣггы замъци отъ мене?» Императоръ тѣ ся обърнулъ къмъ Хуса съ думы ты: «Ніе тя съвѣтуваме, въ всичко което противъ тебѣ са предложи съ длъжно то послушаніе да ся подчинишь на съборъ тѣ. Ако не сторишь това, то предсѣдателитѣ на събора ще знають какъ да тя отседятъ. Ніе ни най-малко никога не ще закрыляме твой тѣ еретичества и твое то твърдоглавіе. Хусъ отговорилъ: «Азь дойдохъ тукъ своевошно, рѣшенъ, безъ сѣко противорѣчіе да измѣнж свое то убѣжденіе, когато ми ся докаже, че е лъжливо и заблудено.» Слѣдъ туй солдати тѣ отвели Хуса.

Въ трете то испытваніе на 8. Юлій Хусъ пакъ былъ доведенъ въ конвентнѣ тж салж на Францисканци тѣ прѣдъ събранный тѣ съборъ, и трѣбвало да отговори на 39 тѣхъ члена, които были извадени изъ съчиненія та му. Едни отъ тѣхъ припозналъ за свои въ цѣлыя имъ обемъ, нѣкои поправилъ съ показваніе на свои ты книги; а други пжкъ съвсѣмъ отхвърлилъ като измыслени и лъжливи. При браняніе то си былъ яко нападнхть отъ свои тѣ противници и нападнхть съсъ лъжливы аргументи; нъ той знаялъ сѣкога чрѣзъ изложеніе на разумны основы и чрѣзъ доказваніе на мѣста изъ Свѣто то писаніе да